

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Correctio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

... te amare semum. quando eum non cedis: aut tunc a-

... quando ei non das disciplinam. aut tunc amare filium

... eum non corporis: non est ista charitas, sed languor.

... 7.

... oburgandis & corripiendis male agentibus

... oportuna sibi tempus inquiri: vel eisdem ipsis

... hoc efficiantur. vel ad bonam vitam & piam

... pedibus, aliosque infirmos premant, atque auerant

... videri esse cupiditatis occasio, sed consilium charitatis.

... Di.

... ad amonendis, oburgandis & corripiendis ma-

... de vel eos offendamus. vel ut eorum inimicitias

... ne impediant & noceant in istis temporalibus rebus,

... ad huc appetit nostra cupiditas, siue quas amittere

... 9.

... officium est bonum. quod cum mali faciunt, alie-

... Cogitemus ergo, quum aliquem reprehendere

... cogent, vtrum tale sit vitium; quod nunquam ha-

... nos homines esse, & habere potuisse: vel

... iam non habemus: & tunc tangat memoria

... illam fragilitatis, ut illam correctionem non odium sed mise-

... Si autem inuenierimus nos in eodem vitio esse,

... ingemiscamus, & ad æqualiter deponendum

... Domini in mont.

... reprehendit, qui non habet, quod in se alius reprehen-

... 29.

... domum excolere non valet: quomodo plurimorum

... qui peccati trabem ex suo non potest e-

... alterius oculo poterit amputare testu-

... dignitate sacerdotali.

... quod cognitum non agitur, multos contami-

... qui norunt, & non deuitant, aut cum possunt ar-

... non enim sibi videtur peccare, quando à nullo

... In Epist. ad Corinth.

... pater filium, sed quando castigat: ergo quando

... qui diligitur, tunc circa eum pietas exercetur. Habet e-

... quæ dulciores sunt, quum amarus infir-

... enim est religiosa castigatio, quam blanda remis-

... ad Rom. 11. 17.

... correctio, quam accusatio turbulenta: illa pu-

... indignationem mouet: in Lucam.

... mandata peccantes posse arguere maxime libera-

... potest facere, qui non meretur audire: hypocrita eice

... oculo tuo. in Epist. ad Ephes.

... his pungere non recalcitrauem, per se satis eru-

... amplius, cui sua ratio magister est, cui pro-

... ingemina verecundia lex disciplina est?

... Oca.

... Eliaz zelum, Petri feruorem, Ananiam &

... Paulique constantiam, qui Elizam magum

... æternam cecitate damnauit, non est crude-

... Deo pietas. Unde & in lege dicitur: Si frater tuus, & a-

... in sinu tuo, deprauare te voluerit: sic manus

... sanguinem eorum, & auferes malum de

... in epist. de austeriore correctione.

... potest præter Ecclesie austeriore malum de medio eius,

... simile conuenit, aut qua libertate corripere pecc-

... tacitus ipse sibi respondeat, eadem se admisisse, quæ

... ad Titum.

... uultu inimici bonitas? Palpare criminosos, & vul-

... ad dicem iudicii incurata letuare: quod si eos di-

... per plures annos uiderimus agere: tunc nos

... conuulere, & statuta canonum debemus

... Cum vero aliquibus non compunctio humilitatis, nec

... apparet, nec beatum Dauid imitatur, qui dicit,

... noctes lectum meum: lachrimis meis staturum,

... tanquam panem manducabam, & poculum,

... & ledionibus vacare uideamus: postumus agho-

... honores redirent, cum quantã negli-

... torpore & inimica animæ suæ securitate per-

... epist.

... uigor mansuetudinem, & mansuetudo ornem

... alterum commendetur ex altero: ut nec vigor sit ti-

... dissoluta. Greg. lib. 5. moral.

... quippe uitiorum subesse debet iracundia, non

... non dominando præueniat: sed si

... notum iudicium possessa impleat & præ-

... moral.

... Domini, iungatur mihi ille Dei dicitur, qui ad fe-

... diuini amoris excitatur: profectio se esse Dei dene-

... uitam carnalium corrigere recusat. Fit

... amore ardens post culpam uitæ: quam secu-

... in pag. 1. 69.

... Petrum Petrus uero laudauit Paulum. Amicus er-

... quod reprehendit, &c. Sup. Exech. parti.

Qui non corrigit resecanda, committit: & facientis culpam ha-

bet. qui quod potest corrigere, negligit emendare. in Regis 10.

Manifesta peccata non sunt occulta correctione purganda: sed

palam sunt arguendi, qui palam nocent ut dum aperta oburgatio-

ne sanantur, hi, qui eos imitando deliquerant, corrigantur. Dum

enim vnus corripitur, plurimi emendantur: & melius est, ut pro

multorum salute vnus condemnetur, quam ut per vnus licentiam

multi periclitentur. *ibid.*

Verba sapientum quasi stimuli, &c. Clausi atque stimuli uerba

sapientum comparantur: quia culpas delinquentium nesciunt cal-

care, sed pungere. *sup. Euang. hom. 6.*

Tunc proteruis melius corrigimus, quum ea quæ bene egisse

credunt, male acta in ostentamus, ut unde adepta gloria creditur, inde

uilis confessio sublequatur. *in pass.*

Maiores culpa, quo citius, quia culpa est, agnoscitur: eo etiam cele-

rius emendatur. Minor uero dum quasi nulla creditur, eo peius, quo

& lenius, in uita tenetur. *ibid.*

Iuuenes plerumque feruentis admonitionis ad profectum diri-

git: senes uero ad meliora opera deprecatione blanda compo-

nit. *ibi-*

dem.

Si is qui corrigere nititur, ita superatur, opprimit antequam

corrigat: nam dum plus quam debet accendit, sub iustæ uiti-

onis obtentu ad immanitatem crudelitatis efficitur. *Lib. 26. Ma-*

ralibus.

Mundus esse à uitiis debet, qui aliena corrigere curat: quatenus

tanto perpicacius aliis fugienda uideret, quanto hoc ipse per scien-

tiam & uitam celerius declinat, quia nequaquam pure in membro

maculam considerat oculus, quem puluis obtenebrat & superie-

ctas sordes tergere non ualent manus, quæ lutum tenent. *Lib. 6.*

Moral.

Si ab increpatione idcirco reticemus, quia contra nos insurgeret

derisionis odia formidamus, non iam lucra Dei, sed nostra quarti-

mus. *Lib. 25. Moral.*

Nonnunquam qui inter flagellorum duritiam remanent incor-

recti, dulci sunt admonitione mulcendi: nam plerumque, quos cru-

ciatima non coarguit, ab iniquis actibus lenia blandimenta

conpescunt: quia & ægros, quos fortis pigmentorum potio curare

non ualuit, ad salutem prorsum tepens aqua reuocant. *in paginâ*

cap. 38.

Sæpe hoc magnis doctoribus, mirandisque contingit ut quo altâ

charitate seruent, in odium correctionis exagere, ut lingua aliquid

quod non debent, dicant: quia mentem dilectio, quantum debet

inflammat. *in pag. 8. in moral.*

Sicut laudabile decretumque est reuerentiam & honorem debi-

tum exhibere maioribus, ita & clementiam & Dei timoris est, si quid

in eis correctione indigeret, nulla dissimulatione postponere: ne to-

tum corpus (quod ab his incipit morbus inuadere: si languor non

fuerit curatus in capite. *in reg.*

Qui potest emendare, & negligit participem procul debio se co-

stituit: qui altorius bonum inuatum facit. *Lib. 35. Moral.*

Difficilius malum corrigitur, quod perfectiore etiam prosperita-

te fulcitur. *Bern. lib. 3. de consil.*

Impunitas, incuria, obloles, insolentia mater radix impudicitie,

transgressionum nutritrix est. *ibid.*

Magna crimina & tarde credenda sunt, quum audiuntur, & ci-

tius puniendâ, quum ueraciter agnoscuntur. *super cant.*

Quum capiuntur uitia, & inde scandalum oritur, ipse sibi scan-

dali causa est, qui fecit, quod argui debeat: non ille qui arguit. Non

ergo timeas contra charitatem esse, si vnus scandalum multorum

recompensaueris pace. Melius est enim ut pereat vnus quam uinitas:

ibid.

Prælati nostri culicem linquunt: & camelum deglutiunt: dum

maiores permittentes minora dicitunt. Optimi rerum æstimato-

res qui magnam in minimis, & paruam aut nullam in maximis

adhibent diligentiam. *in Matth. 23.*

Circa uitam tuam esto austerus: circa aliorum benignus. Audiant

te homines parua mandantem, & graui facientem. *Chr. in Matthi.*

hom. 18.

Correctio igne & ferro uehementius operatur. *in epist. ad Hebr.*

hom. 31.

Qui delinquentem superbo vel odio animo corrigit, non eme-

dat: sed percutit. Quicquid enim proteruis vel indignans animus

proulerit, oburgantis furor est, non dilectio corrigentis. *Isid. lib. 3.*

de somno. cap. 92.

Qui blando uerbo, castigatus non corrigitur, acrius necesse est

arguatur, cum dolore sunt abscondenda, quæ leniter sanari non

possunt. *ibid. cap. 46.*

Qui admonitus secrete de peccato corrigi negligit, publice ar-

guendus est, ut uulnus, quod occulte sanari nescit, manifeste debeat

emendari. *Lib. 3. cap. 96.*

Facilius reprehendimus uitia aliena, quam nostra: nam sæpe qui

perueria in aliis iudicamus, in nobis nocibilia esse minus sentimus:

ibid.

Non debet uitia aliena corripere, qui adhuc uitiorum contagio-

nibus fuerit inuolutus. Improbum enim est, arguere quicquam in

alio, quod adhuc reprehendit in seipso. Qui enim ueraciter frater-

nam vult corripere ac sanare infirmitatem, talem se prestare frat-
terne vilitati studeat, vt eum, quem corripere cupit, humili corde
admoncat. Sicut enim viri spirituales alieni peccati emendationem
expectant: ita proterui delinquentibus deridendo insultant, & quan-
tum in ipsis est, insanabiles putant. Lib. 3. c. 32.

¶ POETICÆ SENTENTIÆ.

Iac. Bill. Anthol. Sacr.

Horrendi sceleris pœnas tribus Sma pependit,
Dum reliqua sumunt arma, iubente Deo.
Ante tamen, meritis quatuor possent sumere pœnas
Victores, pugna bis cecidere gravi.
Quid sibi vult, quod dum sancti Sma iussa Tonantio
Exequitur populus, bis tamen ipse cadit?
Nempe quod ille alios qui vent at plectere, debet.
Ipse prius vindex criminis esse sui.

Plant. in Curculione.

Qui mouet, quasi adiuvat.
Plaut. in Trinum.
Sed tu ex amicis certis mihi certissimus,
Si quid me scis fecisse in scite, aut improbe,
Si id non accusas, tu ipse obiurgandus es.

Terent. in Andria.

Pro peccato magno paululum supplicij satis est pati.
Terent. in comœd. 3.
Deteriores nos omnes sumus licentia.

Quid. Metamorph. lib. 1. fab. 8.

Cantha prius remanda: sed immedicabile vulnere
Euse recidendum est, ne pars sincera trahatur.

Quid. Metamorph. lib. 2. fab. 9.

Dum resq; sunt, tua corrigere vota.
Idem lib. 3. de Pont. Eleg. 91.
Corrigere at res est: tauto magis ardua, quanto
Magnus Arist. archo maior Homerus erat.

Horat. Sermon. lib. 1. Satyr. 3.

Stultus est improbus hic amor est, dignusq; notari,
Cum tua perideas oculis mala lippus inunctis,
Cur in amicum cutij: tam ceruis acutum,
Quam aut aquila, aut serpens Epidaurius.
Ibidem.

Adfit
Regula peccatis, que pœnas irroget aquas,
Nec scutica dignum horribili sectere flagello.
Hor. Epistolar. lib. 1. epist. 11.

Feruet auaritia, miseratq; cupidine pectus?
Sunt verba & Voces, quibus hunc lenire dolorem
Possis, & magnam morbi deponere partem.
Laudis amore tumes: sunt certa piacula, quæ te
Ter pure lecto poterunt recreare libello,
Inuidus, iracundus, iners, Simosus amator,
Nemo adeo ferus est, ut non mire scere possit,
Si modo cultura patientem commodet arborem.

Menander.

Απαιτις, εἰς τὴν ἐξ ἡρώδου τοῦ βασιλέως.
Αἰσίοι δ' ἀπαγορεύουσιν ἵππο καὶ γοῦροι.
Omnes sumus in admonendo sapientes,
Nos vero ipsos aberrantes non cognoscimus.
Πᾶσι πᾶσι γὰρ ἡ ἀνομιὰ καὶ ἡ ἀκαταστομία.
Facilius admonere quam mouentem tolerare.

¶ SENTENTIÆ PHILOSOPHICÆ.

Vilesti male meritis oportet. Cic. Rhet. nouor. lib. 3.
Qui a dolentium peccatis ignoski, putant oportere, falluntur,
propterea quod illa ætas non est impedimento bonis studiis. At hi
sapientes faciunt, qui adolecentes maxime castigant, vt quibus vir-
tutibus omnem vitam tueri possint, eas in ætate maturissima velint
comparare. Cic. Rhet. nouor. l. 4.

Horror ne ignoscendo malis, bonos perditum cæmus. Salust. in
Iugurtha.
bonus tantummodo fit legior, vbi negligas, malus vero impro-
bior. idem.

Imperator prohibendo à delictis, magis quam vindicando, me-
lius exercitum confirmat. idem.

Aspero & absilio castigationis genere militaris disciplina indi-
get. Val. Max. lib. 2. tit. de disciplina militari.

Audebo peccanti mala sua ostendere: vitia eius si non excidero,
inhibebo. Non desinent, sed intermittent: fortasse autem desinent, si
intermittendi consuetudinem fecerint. Sen. epist. 40.

Puniendis peccatis tres esse causas existimatum est. 1. Cùm adhi-
betur pœna, castigandi atq; emendandi gratia; vt is qui deliquit at-
tentior fiat correctiorque. 2. Quum dignitas eius auctoritasque, in
quem peccatur, tuenda est, ne prætermissa animaduersione con-
tempum ei pariat. 3. Propter exemplum, vt ceteri metu pœnæ ter-
reantur. Gell. lib. 6.

Iniusticiis est bene agentem non remunerare, sed
non corripere. Sen. lib. de benefic.
Amici vitia si feras, facis tua. Sen. in proo.
Cum his conuersare, qui te corrigant. idem.
Secreto admone amicos, palam lauda. idem.
Vitia transmittit ad posteros, qui præsentibus cupit
neca lib. de Moribus.

Bonus nocet, qui malis parit. idem.
Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed ne peccati
nim optima est, non secleratos extirpare, sed secleratos
Nobilis equus vmbra virge regitur, igneus sine
citari potest. idem.

Vulgi imperitiã ad res iustas solã confingit
idem.

In iudicando siue corrigendo hæc tertia lex seclerato-
ceps quoq; sequi debet: vt aut eum, quem punit, emen-
nã eius ceteros meliores reddat, aut subleat malis fra-
viant. Sen. lib. de clemet. ad Neronem.

Qui non vetat peccare, cum possit, iubet. Sen. in
Bonum est, quod parentes corrigant filios otiosos
se ciciant. Et ideo rectores apum otiosos à se ciciant
de Animalibus.

Oportet bonos proũd care ad virtutes per præsentia
per pœnam, insanabiles autem exterminare. Arist. de
Non solum oportet peritiam à principio multare,
ipãam oportet corripere. Arist. l. 4. Politic.

¶ APOPHTHEGMATA.

Zeno cuidam dicenti, Cur me vinum omnium non potum
enim, inquit, tibi credo. Subindicans, sibi non esse
corripetur, fore meliorem. Laert. l. 7. c. 11.

Gallus, Quum Callus, qui testimonium ferbat contra
dixisset, innumerabilem pecuniam Magio præstiterat, cum
Scaurus tenuitate Magij redargueret: Eras, inquit, Scaurus
nim Magium non conseruasse dico, sed tanquam magis
peret, in ventrem abituilisse. Correxit seque non
ita, vt criminis corripetelã crimen addeat. Laert. l. 7. c. 11.

¶ SIMILITVDINÆ.

Philonis Iudæi. Conandum est, vt etiam certior
vitiis, seruemus, quam possumus imitando bonum, cum
quamuis videant haud posse ægram à se feruari, cum
niem citrationem admovent, ne per ipsorum neque
tur res non successisse ex sententia. In lib. de
Cami.

Chryssostomi. Medelam si apposuerit medicus, necesse
purgauerit, num cam rursus die altera non potest
querni vel roboris cætor, is quercum si velit cadere, amari-
piat, incidat radicem: si plaga vna percussit, neque
ctiosa arbor, non secundam dederit non quartam
non decimam? Sic & factu. Quercus est foetida, sed
itrationum animalium etiam, multo tempore
dicata, in arborum circuitu tuam deciet conuocant
securis est: audisti vno die, quomodo rano die cadit, quomodo
pore radices immittit? Si enim bis, sicut, si cæcus
non iam mirum modo incide rem malam & foetam
nem malam. De pen. ser. 3.

Plurarchi. Vt mendum, quod induruit, ac
ficile tollitur: ita vitia in integrata non facile
libus.

Remedia statim mordent vel offendunt, postea
tem & voluptatem: ita salubria monita in
postea correctio iucundissima. in moral.

Vt est initium sanitatis, sensus morbi: ita correctio
gnoscere culpam. in moral.

Thrueri. Flamma semper incalcescit proxima.
ritus Dei habent, qui magis sua, quam altera
Apoc. 12. 4.

Pythagoræ. Quemadmodum morbi in medicis
tionibus ac pharmanis potius sanantur, quam in
& alicuiusmodi emendatur accibus
Sic hominum vita facilius emendatur accibus
bus, quam lenioribus ac grauioribus nobis. Apud
modo ad hoc
Vt corporis morbus si absconditur, laudatur, qui
animi vitium, cui vel paroeinans, vel abocouat
Apud Stob. ser. 11.

Plurarchi. Qui in leuibis nugis obiurgat am-
rebustacet: idem facit quod alipus, lineas in
bidinari, circa lecythum duntaxat difficilis mouetur
Nutrices, sæpius extergentes sordes puercorum,
nem euellunt: ita dum quædam vitia nimis adu-
dare, ledimus. in moral.

Vt qui demoluntur ædes templis vicinis, que
sinunt, ne quid fieri quoque demoluntur. Sic
sunt corrigenda, que cum virtutibus proxime
Thrueri. Vt ægram corporis partem duntaxat
faciunt di-

bor continentia amara quidem videtur ad præfens, sed fructus parit
 dulcissimos. Vnde & vetus illa sententia est. Literarum radices ama-
 ra, fructus dulces. in cap. 1. Hieremi.

Quod si tibi tacita cogitatio scrupulum moterit: cur monitor i-
 ple non talis sim, qualem te esse desidero, & nonnullos videris in
 medio itinere corruisse: illud breuiter respondebo: Non mea esse
 quæ dico, sed Domini Saluatoris. Non monere quod ipse possim,
 sed quid debeat velle, qui seruus futurus est Christi? Et athletez suis
 incitatoribus fortiores sunt, & tamen monet debiliores, vt pugnet ille
 qui fortior est. ad Iulianum.

BIBLICA EXEMPLA.

Correptionis exempla. Loth. Gen. 19. 7. Ruben. 37. Verfi. 22. Moses,
 Exodi 2. v. 12. Ad. 7. 26. Iethro. 18. v. 13. 14. Phinees. 10. 22. 16. Ifraelita,
 Iudic. 20. 12. Ionathas. 1. Samuel. 19. v. 4. 5. 6. & 20. 32. David. 24. v. 15.
 16. Abigail. 25. 37. Abner. 2. Samuel. 2. v. 21. 22. Nathan. 12. Verfi. 1. 7.
 Propheta quidam. 1. Reg. 20. v. 42. Elias. 1. Reg. 18. 21. Elifæus. 2. Reg. 3.
 & 13. 14. Hanani Propheta. 2. Paralip. 16. 9. Azarias & reliqui Sacer-
 dotes. 26. 18. Eldras. 1. E. dr. 10. 10. Nehemias. Nehem. 3. 7. Tobias. Tob.
 2. v. 15. 16. Iudith. Iudith. 8. ver. 9. 11. 10. 12. Daniel. Dan. 5. 22. Ioannes
 Baptista. Matth. 3. 7. & 14. 4. Mar. 6. 18. Christus. Matth. 16. 22. & 17.
 18. Luc. 9. 55. alter Latronum. 23. 40. Cæcus natus. Ioan. 9. 30. Petrus.
 Act. 3. 12. & 5. v. 3. 4. 9. Stephanus. 6. 7. v. 51. Paulus. Act. 10. 10. 1. Cor. 3.
 4. & 11. & 8. 19. 20. & 15. v. 12. & Gal. 3. 1. 2. Theff. 3. 15.

EXEMPLA PROFANA.

Lacones Cephisophontem, qui posse offenderat se de re qualibet
 totum diem dicere, exegerunt: bonum declamatorum, dicentes, re-
 spondentem rebus habere orationem debere. Plut. in institutis La-
 conicis.

Si quis perplexum aliquid in canticis adhiberet, & vovet ad unum
 ad us, cuiusmodi sunt Phryidis intricatae ambages, multis verbera-
 bus afflictebatur, vt qui Musas aboleret. Suidas.

Aristo poeta, quod Atheniensium laudes inepto carmine profe-
 cutus esset, fame ab iisdem fuit necatus. Theat. Zuing.

Cherilus poeta propter ignorantiam, ab Alexandro Magno inea-
 dia necatus dicitur. Theat. Zuing 3397.

L. Sylla poetæ indocto inter dixit, ne quid amplius scriberet. Cic.
 pro Archia.

Apud Indos si quem præfagia terfrustrentur, silentii perpetua
 multa irrogatur. Cælius. l. 18. c. 31. A. L.

Romani duces qui temeritate vel incidia exercitus amisissent, aut
 fugæ aut pavoris insimulati essent, pecunia & exilio sæpe mulctati
 sunt. Alex. ab Alex. l. 4. c. 6.

Vide Pœna, Punitio, Pœnitentia.

Creatio.

DEFINITIO: ET ETYMOL.

CREATIO, Græce κτῆσις, & κτῆσις, creator dicitur: & est
 creatio, emanatio vniuersalis entis ex nihilo. secundum Thom. 2. Sen-
 dif. 1. q. 1. art. 2.

Creatio Heb. Beriah, & quæsi, Creandi actus: à verbo Bara,
 creauit, id est, ex nihilo aliquid parauit cui formam indidit & hoc
 verè ac proprie de vno vero Deo dicitur Gen. 1. 1. Item, ex materia
 existente aliquid consulto condit, quod purum, bonum pulchrum
 est atque apparer: id etiam de Deo dicitur à Mose, quando opus
 Dei ex diebus absolutum ostendit. Gen. 1. cap.

Creatio differt à generatione: quia Creatio nihil præsupponit.
 Generatio autem præsupponit materiam, & ab omnia mutatio-
 ne, quia præsupponit subiectum. B. Thom. ibid.

Creatio à verbo creo dicitur, quod venit ab hoc nomine caro,
 quod Græce κρεῖον, κρεῖον, dicitur. Est autem creare producere, quasi
 carnem facere. Dicitur autem caro non tantum de cæteris animalibus,
 sed etiam de piscibus, pomis, & aliis similibus. Cuius diminu-
 tiuum est caruncula, & carnicula, quæ Græce κρεῖδιον, κρεῖδιον, dicitur

BIBLICI LOGI.

Creatio cœli & terræ, Gen. 1. Creatio noua, Esaiæ 43. 19. 2. Cor. 5.
 17. Gal. 6. v. 15. Ephes. 2. 10. Iac. 1. 18. 1. Pet. 1. 23. Apoc. 21. 5.

Creatura κτῆσις: interdum significat creationem & conditionem
 mundi, Marc. 10. 6. interdum res creatas, 13. 19. Rom. 8. 21. interdum
 omnes conditos homines, seu, quod idem est, totum genus huma-
 num, Marc. 16. 15. aut omnes gentes, vt habetur Matth. 28. 19. Luc.
 24. 47. Creaturæ omnes à Deo condite, Gen. 1. 1. Deo subditæ, 14. 22.
 Job. 38. 8. Pron. 20. 12. Creaturæ mutæ, testes à Deo citantur, Genes. 31.
 v. 48. 51. Deut. 4. 26. & 30. 19. Ios. 24. 27. Esaiæ 1. 2. Michæ. 6. 2 ad au-
 diendum

